

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 866: Bắt Buộc Phải Hạ Thủ Công Phu Ngay Chỗ Khởi Tâm Động Niệm, Xoay Lại Soi Chiếu Vào Nguồn Tâm

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 073)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bắt buộc phải hạ thủ công phu ngay chỗ khởi tâm động niệm, xoay lại soi chiếu vào nguồn tâm.】

Đây là dạy cho chúng ta một phương pháp. Thế nhưng phương pháp này, chúng ta lại chưa chắc đã biết cách dùng. Phương pháp này quả thực là rất có hiệu quả, đi thẳng vào vấn đề (đơn đao trực nhập) rất có hiệu quả, so với phương pháp tôi vừa giảng ban nãy thì hiệu quả hơn nhiều, thế nhưng rất khó đắc lực. Nếu như công phu không đắc lực, phương pháp tôi giảng sẽ có hiệu quả: đó là huân tập trong thời gian dài.

Nói cách khác, ngày ngày không ngừng thức tỉnh, nghe kinh, đọc kinh một ngày cũng không được lơ lửng. Một bộ kinh nghe xong rồi, lại nghe lại lần nữa. Bạn nghe thời gian càng dài, sức mạnh huân tập càng lớn. Ngoại trừ lúc chúng ta làm việc ra, hễ có thời gian thì liền nghe kinh, liền đọc kinh. Vì sao vậy? Giả như nếu bạn không nghe kinh, không nghe kinh thì nhất định liền khởi vọng tưởng. Khởi vọng tưởng chính là tạo nghiệp luân hồi, nghe kinh niệm Phật chính là tu tịnh nghiệp. Hai sức mạnh này cùng tác động qua lại để tiêu trừ lẫn nhau; sức mạnh luân hồi mà mạnh, sức mạnh tịnh nghiệp mà mỏng manh yếu ớt, thì không thể vãng sanh. Bắt buộc phải để sức mạnh tịnh nghiệp mạnh lên, sức mạnh luân hồi yếu đi, như vậy thì vãng sanh mới có phần nắm chắc, điều này phải thật sự bắt tay vào làm!

Cho nên nói hạ thủ công phu ngay chỗ khởi tâm động niệm; chỗ khởi tâm động niệm ấy, chính là ngoài những lúc làm việc bình thường ra, chúng ta nhất định phải đem thời gian ra để niệm Phật, đọc kinh. Do vậy, kinh phải niệm cho thật thuộc, tốt nhất là niệm đến mức có thể đọc thuộc lòng. Bởi vì sau khi niệm

đến mức thuộc lòng rồi, bạn đọc kinh sẽ rất thuận tiện, không cần phải xem bản kinh, bất cứ lúc nào cũng đều có thể đọc kinh, cũng không làm ảnh hưởng đến bất kỳ người nào. Bạn ngồi tĩnh tọa ở đó, trong tâm đang thâm đọc thuộc kinh điển, không hề làm trở ngại người khác. Đối với người thích nghe kinh, bạn đọc phát ra âm thanh, họ cũng có thể được lợi ích. Nếu họ cảm thấy bạn đáng ghét, làm ồn đến họ, thì bản thân chúng ta liền niệm thầm, không phát ra tiếng. Cho nên nhất định trước tiên phải đọc bản kinh cho thật thuộc, đọc đến mức có thể đọc tụng thuộc lòng. Trong từng giờ từng khắc bạn đều có thể đọc kinh niệm Phật, quang âm (thời gian) của bạn sẽ không bị luống qua vô ích. Khởi vọng tưởng, như thế gọi là luống qua vô ích rồi, như vậy không tốt!

Còn nói xoay lại soi chiếu vào nguồn tâm (hướng tâm nguyên thượng phản quan); soi chiếu lại chính là công phu Thượng thừa, hạng người thông thường như chúng ta làm không được. Đây là phương pháp được dùng trong chương *Quán Thế Âm Bồ Tát Nhĩ Căn Viên Thông* của kinh Lăng Nghiêm: “*Phản văn văn tự tánh, tánh thành Vô Thượng Đạo*” (Xoay cái nghe lại để nghe tự tánh, tánh thành tựu đạo Vô Thượng), đây chẳng phải là phương pháp mà những người sơ học như chúng ta có thể áp dụng được.